

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. Václav Voříšek**, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovaným: **1) Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, **2) Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o ochranu před nezákonným zásahem žalovaných a proti rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 25. 10. 2024, č. j. MD-58778/2024-072/2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 4. 2025, č. j. 55 A 2/2025-14, o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 2 As 100/2025,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu Mgr. Eva Šonková, JUDr. Karel Šimka, Mgr. Tomáš Kocourek a Mgr. Sylva Šiškeová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 100/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni v záhlaví uvedeným usnesením odmítl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného 1) a žalovaného 2) a žalobu proti rozhodnutí žalovaného 2) ze dne 25. 10. 2024, č. j. MD-58778/2024-072/2.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, která je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 2 As 100/2025. V kasační stížnosti zároveň namítl podjatost všech soudců Nejvyššího správního soudu.

[3] Podle stěžovatele podjatost soudců spočívá v tom, že Nejvyšší správní soud systematicky pomáhá spolku Anděl na cestě, z.s. a Petru Kocourkovi (předseda správní rady spolku Anděl na cestě) v civilním sporu mezi spolkem Anděl na cestě a stěžovatelem, neboť na žádost spolku zaslal na Obvodní soud pro Prahu 6 rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2021, č. j. 8 As 88/2019-65, s vyznačenou doložkou právní moci, ačkoliv o vyznačení doložky právní moci může žádat pouze ten, komu bylo rozhodnutí doručováno. Dodal, že rozsudek NSS s vyznačenou doložkou právní moci nemohl být obvodnímu soudu zaslán bez vědomí předsedy Nejvyššího správního soudu.

[4] Ke stěžovatelem vznesené námitce podjatosti se vyjádřili členové druhého senátu Nejvyššího správního soudu, kteří uvedli, že se v projednávané věci sp. zn. 2 As 100/2025

necítí být podjatí, neboť k účastníkům řízení nemají žádný osobní poměr (vztah) a nemají zájem ani na výsledku řízení. JUDr. Karel Šimka dále uvedl, že o kauze stěžovatele týkající se Motoristické vzájemné pojišťovny má obecné povědomí ze své činnosti soudce a předsedy soudu. Rovněž je mu známo, že před Obvodním soudem pro Prahu 6 má probíhat spor týkající se této kauzy.

[5] Námitka podjatosti není důvodná.

[6] Situací, kdy námitka podjatosti směřuje vůči všem či více soudcům určitého soudu, ačkoli věc již byla přidělena konkrétním soudcům, se Nejvyšší správní soud zabýval opakovaně. Například v usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005-34, uvedl, že pokud je „*účastníkem vnesena námitka podjatosti všech soudců určitého soudu, a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod k vyloučení*“. V nedávném rozhodnutí Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*musí rozhodnout o námitce podjatosti pouze ohledně těch soudců, kteří jsou povoláni ve věci rozhodovat*“ (usnesení NSS ze dne 9. 4. 2025, č. j. Nao 26/2025-64, bod 21).

[7] Nejvyšší správní soud proto v tomto rozhodnutí rozhodl pouze o nepodjatosti soudců druhého senátu, kteří mají dle rozvrhu práce o kasační stížnosti stěžovatele rozhodnout (Mgr. Eva Šonková, JUDr. Karel Šimka, Mgr. Tomáš Kocourek a Mgr. Sylva Šiškeová). Obsahově shodnou námitku podjatosti přitom stěžovatel uplatnil ve více řízeních, která u Nejvyššího správního soudu vede, a tato námitka byla již opakovaně shledána nedůvodnou (srov. např. usnesení NSS ze dne 19. 6. 2025, č. j. Nao 77/2025-27, nebo z 31. 10. 2024, č. j. Nao 160/2024-64). Není důvod se v této věci od již vyslovených závěrů jakkoli odchýlit.

[8] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[9] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení NSS ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16).

[10] Stěžovatel uplatnil námitku podjatosti vůči všem soudcům Nejvyššího správního soudu z přesvědčení, že soudci napomáhají spolku Anděl na cestě, z.s. a Petru Kocourkovi, neboť Nejvyšší správní soud zaslal obvodnímu soudu rozsudek NSS, č. j. 8 As 88/2019-65, s vyznačenou doložkou právní moci.

pokračování

[11] V rozsudku č. j. 8 As 88/2019-65 Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalobkyně, přičemž nynější stěžovatel vystupoval jako její právní zástupce. Zároveň žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení k rukám jejího zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta, tedy nynějšího stěžovatele. Po vydání rozsudku spolek Anděl na cestě, z.s. požádal Nejvyšší správní soud o zaslání rozsudku opatřeného doložkou právní moci za účelem poskytnutí rozsudku Obvodnímu soudu pro Prahu 6. To spolek odůvodnil tím, že mu byla postoupena pohledávka na náhradu nákladů řízení, neboť advokát žalobkyně (nynější stěžovatel) nevydal žalobkyni náklady řízení, které jí byly rozsudkem přiznány. V reakci na tuto žádost asistentka soudce JUDr. Milana Podhrázkého, který byl předsedou senátu, který danou věc rozhodl, zaslala tento rozsudek s vyznačenou doložkou právní moci přímo Obvodnímu soudu pro Prahu 6.

[12] Z právě uvedeného vyplývá, že soudci Mgr. Eva Šonková, JUDr. Karel Šimka, Mgr. Tomáš Kocourek a Mgr. Sylva Šiškeová se nijak nepodíleli na jednání (zaslání rozsudku obvodnímu soudu), které stěžovatel považuje za nezákonné a ze kterého dovozuje podjatost soudců. Již z tohoto důvodu nemůže být dána jejich podjatost, aniž by se Nejvyšší správní soud musel zabývat důvodností argumentace stěžovatele ohledně závadnosti tohoto postupu.

[13] Podjatost nelze dovodit ani u předsedy soudu, JUDr. Karla Šimky, neboť z ničeho nevyplývá, že by o zaslání uvedeného rozsudku věděl, a jakkoliv se tedy na jeho zaslání podílel. Ani stěžovatel svou domněnku, že rozsudek nemohl být obvodnímu soudu zaslán bez vědomí předsedy soudu, nijak blíže nekonkretizuje.

[14] Nejvyšší správní soud proto shledal, že soudci Mgr. Eva Šonková, JUDr. Karel Šimka, Mgr. Tomáš Kocourek a Mgr. Sylva Šiškeová nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 100/2025.

[15] Pro úplnost lze dodat, že tento senát o námitce podjatosti rozhodl, byť stěžovatel namítl podjatost všech soudců Nejvyššího správního soudu. Podle § 9 odst. 5 s. ř. s. o námitce podjatosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Není možné se dostat do absurdní situace, že ve věci nebude moci nikdo rozhodnout. Proto i judikatura ESLP s odkazem na doktrínu nezbytnosti dovozuje, že soudce, zvláště u vrcholných soudů, který je, či může být vyloučen, může projednat a rozhodnout případ, pokud by jinak nebylo možné ve věci rozhodnout a hrozila by paralýza systému (rozsudky ESLP *Debled proti Belgii*, 22. 9. 1994, č. 13839/88, § 37; či *Harabín proti Slovensku*, 20. 11. 2012, č. 58688/11, § 139).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2025

Mgr. Aleš Roztočil

předseda senátu